

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

7ο Δημοτικό Σχολείο Ευόσμου
Τάξη: Β₂ – Αριθμός μαθητών: 21
Υπεύθυνη προγράμματος: Καμάρη Γεωργία
Σχολικό έτος: 1999-2000

ΘΕΜΑ

«Παιχνίδια στην αυλή του σχολείου»

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΟΥ

ΘΕΜΑΤΟΣ: Ο περιορισμένος χώρος της αυλής του σχολείου και οι συνεχείς διαμάχες των μαθητών.

ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: Το πρόγραμμα θα διαρκέσει 5 μήνες από τον Ιανουάριο του 1999 μέχρι το Μάρτιο του 2000.

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ:

Να προβληματιστούν οι μαθητές και να βρουν τρόπους δημιουργικής ενασχόλησης και παιχνίδια (πέρα από τα γνωστά) για το χρόνο των διαλειμμάτων, στον περιορισμένο χώρο της αυλής του σχολείου. Να μάθουν να συνεργάζονται μεταξύ τους και να υπακούν σε κανόνες.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ –ΦΑΣΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: (Μέθοδος PROJECT). Με δεδομένο ότι η επιλογή του θέματος έγινε από τα ίδια τα παιδιά – αφού ένιωθαν ανεπαρκή το χώρο της αυλής του σχολείου και έψαχναν λύσεις- δε χρειάστηκε ευαισθητοποίηση αλλά προχωρήσαμε απευθείας σε δράσεις. Αφού το πρόβλημα της αυλής μεταφέρθηκε στην τάξη και συζητήθηκε, τα παιδιά ανέλαβαν την έρευνα και συγκέντρωση υλικού σχετικού με το θέμα. Χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες. Η πρώτη ομάδα κατέγραψε παιχνίδια που γνώριζαν τα ίδια. Η δεύτερη ομάδα παιχνίδια που έπαιζαν οι γονείς τους και η τρίτη ομάδα παιχνίδια του παππού και της γιαγιάς.

Για τη συγκέντρωση του υλικού τους οι μαθητές της δεύτερης και τρίτης ομάδας έγιναν μικροί δημοσιογράφοι.

Στο τέλος ομαδοποιήσαμε το υλικό όλων των ομάδων, βγάλαμε

συμπεράσματα για τα παιχνίδια από γενιά σε γενιά ή με το πέρασμα του χρόνου και καταλήξαμε σε προτάσεις για τη λύση του αρχικού προβλήματος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Όπως αναφέρθηκε παραπάνω τα παιδιά σύγκριναν τα παιχνίδια που έπαιζαν αυτά με τα παιχνίδια που έπαιζαν οι γονείς τους και με αυτά του παππού και της γιαγιάς και κατέληξαν σε ενδιαφέρουσες διαπιστώσεις. Με βάση αυτές τις διαπιστώσεις αλλά και τις προτιμήσεις τους προχώρησαν σε μια επιλογή παιχνιδιών τα οποία άρχισαν να παίζουν στην αυλή. Έτσι λύθηκε το πρόβλημα- που ήταν και αφορμή για το περιβαλλοντικό πρόγραμμα- για τα ίδια αλλά και για τους συμμαθητές τους, που στην αρχή τους παρακολουθούσαν αμήχανα, αλλά σύντομα μπήκαν και πολλά απ' αυτά στο παιχνίδι

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ: Τα παιδιά διαπίστωσαν τη διαχρονικότητα ορισμένων παιχνιδιών, αποσαφήνισαν κανόνες γνωστών παιχνιδιών, έμαθαν να συνεργάζονται μεταξύ τους για να μάθουν τα νέα παιχνίδια και να τα παίξουν.

Όλα αυτά συνηγορούν στο ότι επιτεύχθηκαν οι στόχοι και οι σκοποί του προγράμματος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

A. Παιχνίδια του παππού και της γιαγιάς.

1. Τζιζ
2. Το δαχτυλίδι
3. Τζαμί
4. Τσελίκι
5. Μπογιατζής
6. Αγαλματάκια

B. Παιχνίδια του μπαμπά και της μαμάς.

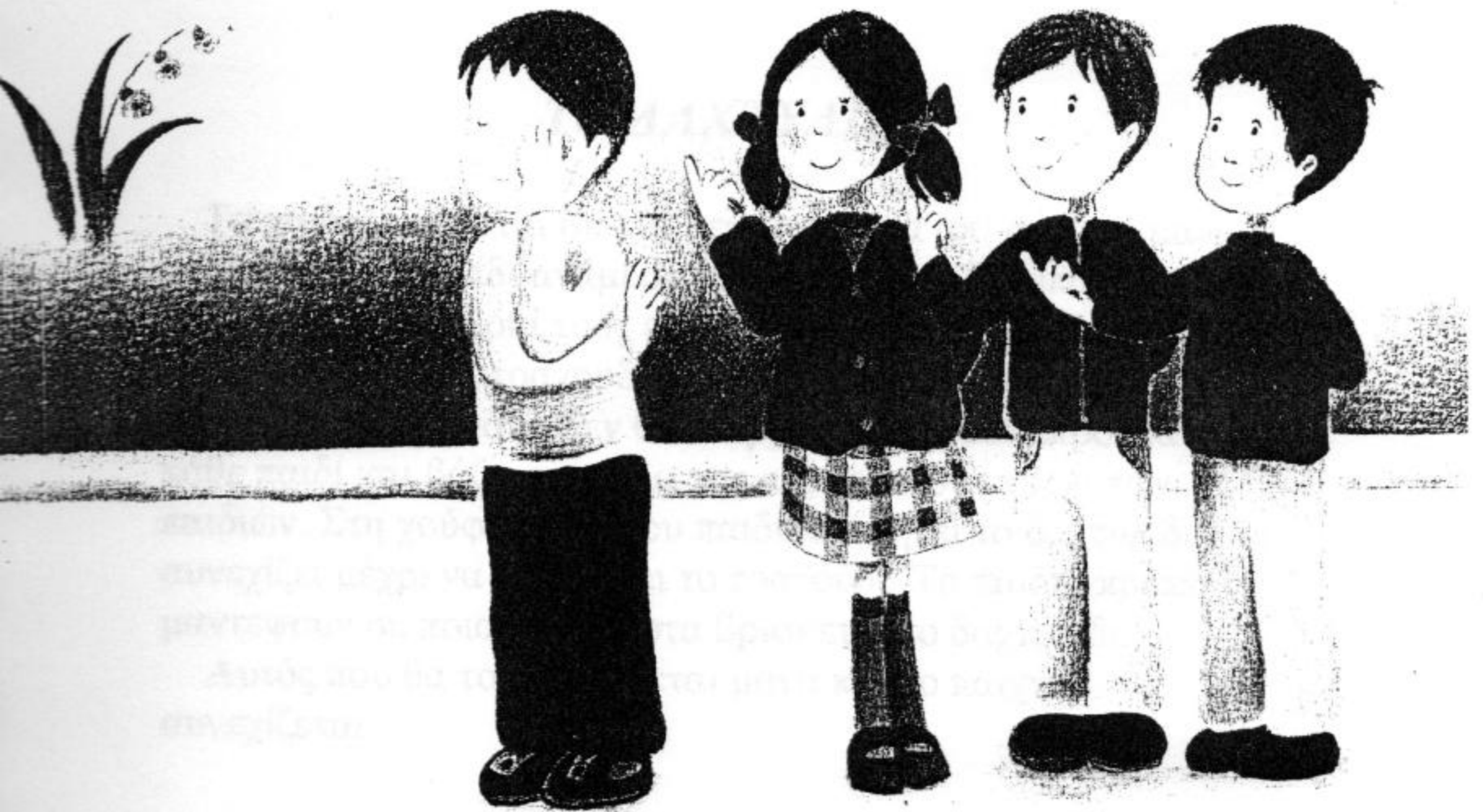
1. Κουτσό
2. Σχοινάκι
3. Κρυφτό
4. Μήλα
5. Πινακωτή

Γ. Παιχνίδια που γνωρίζουμε εμείς.

1. Ψείρες
2. Κρυφτόμπαλα
3. Ωρολογάς
4. Κόκκινο φως
5. Αυγά
6. Κορόιδο

Παιχνίδια

του παππού και της γιαγιάς

TZIZ

Το παιχνίδι αυτό παίζεται αφού πρώτα διαλέξουμε ποιος θα τα «φυλάει». Αυτός που θα τα «φυλάει» στέκεται στη μέση με κλειστά τα μάτια. Φέρνει το ένα του χέρι πίσω στην πλάτη του, με την παλάμη του προς τα έξω και στέκεται ακίνητος. Τα υπόλοιπα παιδιά μαζεύονται πίσω του. Με γέλια αποφασίζουν ποιος θα είναι ο «δράστης», ο οποίος χτυπά όχι και τόσο μαλακά την παλάμη του παιδιού που τα «φυλάει». Αυτός ανοίγει τα μάτια και γυρνά στους υπόλοιπους. Όλοι οι άλλοι μαζί κάνουν θόρυβο παρόμοιο με ζουζούνισμα «Τζιζζζζ...» ενώ κάνουν γύρω-γύρω τα χέρια τους με το δείκτη υψωμένο.

Αυτός που τα «φυλάει» προσπαθεί να μαντέψει ποιος είναι ο «δράστης». Αν τον βρει παίρνει εκείνος τη θέση του και τα «φυλάει». Αν όχι συνεχίζει να τα «φυλάει» το ίδιο παιδί.

Κόκκινος Αντώνης

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

Τα παιδιά κάθονται σε μια σειρά και ένα απ' αυτά, η μάνα, κρατά ένα δαχτυλίδι ανάμεσα στα χέρια του. Τα υπόλοιπα παιδιά έχουν τα χέρια τους απλωμένα μπροστά με τις παλάμες ενωμένες. Η μάνα τραγουδώντας «**Πούντο, πούντο το δαχτυλίδι, νάτο νάτο δεν θα το βρεις**» περνάει μπροστά από κάθε παιδί και βάζει τα χέρια της ανάμεσα στα χέρια των παιδιών. Στη χούφτα κάποιου παιδιού αφήνει το δαχτυλίδι και συνεχίζει μέχρι να τελειώσει το τραγούδι. Τα παιδιά πρέπει να μαντέψουν σε ποιανού χούφτα βρίσκεται το δαχτυλίδι.

Αυτός που θα το βρει γίνεται μάνα και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Πουρσαλίδης Νικόλαος

TZAMI

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με πολλά παιδιά, μια μπάλα και εφτά ή εννιά πλατειές πέτρες.

Τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες και αποφασίζουν ποια ομάδα θα παίξει πρώτη. Χαράζουν στο έδαφος έναν κύκλο και στη μέση του κύκλου τοποθετούν τις πέτρες τη μία πάνω στην άλλη. Σε απόσταση 5-10 μέτρων από τον κύκλο χαράζουν μια γραμμή και από αυτήν η ομάδα που παίξει πρώτη ρίχνει την μπάλα για να ρίξει κάτω τις πέτρες. Πρέπει να ρίξει τουλάχιστον τις μισές. Τα παιδιά της άλλης ομάδας είναι γύρω από τον κύκλο με τις πέτρες.

Αν λοιπόν η πρώτη ομάδα ρίξει περισσότερες από 4 πέτρες τότε η δεύτερη ομάδα μετράει μέχρι το 10 και ύστερα παίρνει την μπάλα και κυνηγάει τα παιδιά της πρώτης ομάδας για να τα «κάψουν», χτυπώντας τα με την μπάλα.

Σκοπός των παιδιών της πρώτης ομάδας είναι να ξαναβάλουν τις πέτρες τη μία πάνω στην άλλη. Αν το καταφέρουν φωνάζουν «τζαμί».

Αν η δεύτερη ομάδα, που έχει την μπάλα, «κάψει» όλα τα παιδιά της πρώτης ομάδας τότε παίζουν αυτοί και προσπαθούν να ρίξουν τις πέτρες.

Κερδίζει η ομάδα που θα κάνει πρώτη τρεις νίκες.

Φραντζανά Παναγιώτα

ΤΣΕΛΙΚΙ

Το παιχνίδι αυτό είναι λίγο επικίνδυνο. Παίζεται με δύο ομάδες παιδιών και δυο ξυλαράκια, το ένα μικρότερο από το άλλο.

Ένας παίκτης από την πρώτη ομάδα ακουμπάει τη μία άκρη του μικρότερου ξύλου πάνω σε μια πέτρα και την άλλη άκρη στο χώμα, για να υπάρχει κενό ανάμεσα. Με το μεγάλο ξυλαράκι σηκώνει το μικρό και το χτυπάει για να πάει όσο πιο μακριά γίνεται. Οι παίκτες της δεύτερης ομάδας που βρίσκονται απέναντι προσπαθούν να πιάσουν το ξύλο στον αέρα. Αν το πιάσουν έχουν κερδίσει. Αν πέσει κάτω, το παίρνουν το πετούν και προσπαθούν να ακουμπήσουν το μεγάλο που είναι κοντά στην πέτρα. Αν τα καταφέρουν κερδίζουν και συνεχίζουν το παιχνίδι. Αν όχι, παίζει η άλλη ομάδα.

Κήτσιου Μαρίνα

ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με 6 παιδιά. Το ένα παιδί που ονομάζεται «μπογιατζής» στέκεται σε μια πλευρά και τα υπόλοιπα παιδιά στέκονται απέναντι του, σε αρκετά μεγάλη απόσταση απ' αυτόν. Ανάμεσα τους ζωγραφίζουν ένα κύκλο κάτω στο έδαφος και μέσα σ' αυτόν τοποθετούν μια πέτρα.

Κάθε ένα από τα 5 παιδιά διαλέγει ένα χρώμα, χωρίς να το αποκαλύψουν στον «μπογιατζή». Ο «μπογιατζής» λέει: «Θέλετε να σας βάψω το σπίτι σας κόκκινο;» Αν κάποιο παιδί έχει διαλέξει το χρώμα αυτό, τρέχει να πάρει την πέτρα που βρίσκεται στον κύκλο. Ο «μπογιατζής» τότε αρχίζει να τον κυνηγάει. Αν τον πιάσει γίνεται αυτό «μπογιατζής». Αν όχι συνεχίζει το ίδιο παιδί.

Σταματοπούλου Αναστασία

ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙΑ

Ένα παιδί τα «φυλάει» και οι υπόλοιποι κάνουν τα αγάλματα. Απαράβατος κανόνας αυτού του παιχνιδιού είναι τα αγαλματάκια να μείνουν ακίνητα. Ούτε κίνηση, ούτε κουβέντα, ούτε χαμόγελο αν δε θες να είσαι ο επόμενος που θα τα «φυλάει».

Αυτός που τα «φυλάει» γυρίζει την πλάτη και τα υπόλοιπα παιδιά στέκονται σε μια απόσταση περίπου 10 μέτρων, πάνω σε μια γραμμή που έχουν χαράξει στο έδαφος. Το παιχνίδι αρχίζει και φωνάζει δυνατά. **«Αγαλματάκια, αγαλματάκια είσαστε όλοι στη σειρά;»** Τη φράση αυτή τη λέει γρήγορα και γυρίζει να δει αν τα παιδιά είναι ακίνητα. Όποιον δει να κινείται, χάνει και βγαίνει από το παιχνίδι.

Όσο όμως αυτός λέει αυτή τη φράση τα παιδιά προχωρούν προς το μέρος του. Όταν ένα από αυτά τον πλησιάσει και τον χτυπήσει στην πλάτη, τότε αυτός αρχίζει να τα κυνηγάει. Όποιο παιδί δεν καταφέρει να περάσει τη γραμμή και πιαστεί τα «φυλάει» αυτό. Αν όλα καταφέρουν και την περάσουν ξαναφυλάει πάλι το ίδιο παιδί.

Τσιβελεκίδου Μαρία

Παιχνίδια

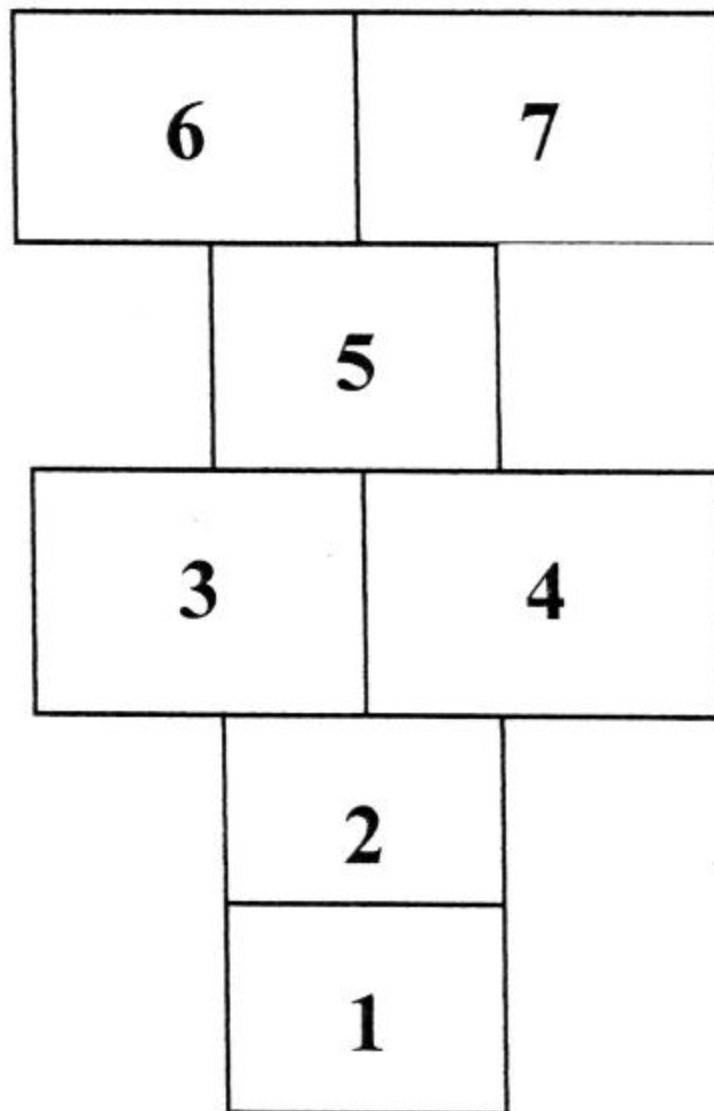
του μπαμπά και της μαμάς

ΚΟΥΤΣΟ

Το κουτσό είναι ένα παιχνίδι που παίζεται με δύο ή περισσότερα παιδιά. Παίρνουμε ένα κομμάτι τούβλου και σχεδιάζουμε στη γη τετράγωνα. Ύστερα τα αριθμούμε.

Το παιχνίδι αρχίζει ρίχνοντας την πέτρα στο πρώτο τετράγωνο. Σκοπός του παιχνιδιού είναι να μην βγει η πέτρα έξω από τη γραμμή. Στη συνέχεια το παιδί με το ένα πόδι πηδάει στο τετράγωνο που βρίσκεται η πέτρα, κρατώντας το άλλο πόδι στον αέρα. Αν δεν πατήσει τη γραμμή, παίρνει την πέτρα και τη ρίχνει στο επόμενο τετράγωνο. Έτσι αν καταφέρει να περάσει όλα τα τετράγωνα χωρίς να του ξεφύγει η πέτρα ή χωρίς να πατήσει τη γραμμή, είναι νικητής.

Γεωργακόπουλος Κωνσταντίνος

ΣΧΟΙΝΑΚΙ

Το παιχνίδι αυτό παίζεται από τρία παιδιά και πάνω και ένα σχοινάκι. Δύο παιδιά κρατάνε τις άκρες από το σχοινάκι και το γυρίζουν γύρω γύρω, ακολουθώντας πάντα την ίδια κατεύθυνση. Τα άλλα παιδιά μπαίνουν κάτω από το σχοινάκι και το πηδούν όταν φτάσει κάτω από τα πόδια τους. Αυτός που πηδάει λέει την «άλφα βήτα». Αν την τελειώσει όλη χωρίς το σχοινάκι να μπερδευτεί στα πόδια του κερδίζει και συνεχίζει να πηδάει. Αν χάσει πιάνει το σχοινάκι και γυρίζει αυτός.

Τερζοπούλου Στυλιανή

ΚΡΥΦΤΟ

Το κρυφτό παίζεται από 2 παιδιά και πάνω. Όσα περισσότερα παιδιά συμμετέχουν τόσο περισσότερο ενδιαφέρον αποκτά το παιχνίδι.

Διαλέγουν ένα παιδί για να τα «φυλάει». Αυτό έχει τα μάτια του κλειστά και είναι γυρισμένο προς τον τοίχο. Στη θέση αυτή μετράει πέντε-πέντε μέχρι το εκατό και οι υπόλοιποι προσπαθούν να κρυφτούν κάπου πριν τελειώσει το μέτρημα.

Μόλις τελειώσει το μέτρημα φωνάζει «**φτου, φτου και βγαίνω**» και αρχίζει να ψάχνει για τα κρυμμένα παιδιά. Όποιον βρει πρώτο τρέχει να τον «φτύσει» στο σημείο που φυλούσε. Αν προλάβει τότε το παιδί εκείνο θα «φυλάει» την επόμενη φορά.

Με τον ίδιο τρόπο προσπαθεί να τους βρει όλους. Το τελευταίο κρυμμένο παιδί μπορεί να τους γλιτώσει όλους όσους βρήκε αυτός που «φυλούσε», αρκεί να τα «φτύσει» πρώτο και να φωνάξει «**φτου, φτου για όλους**». Τότε «φυλάει» πάλι το ίδιο παιδί και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Λαζαρίδης Παναγιώτης

ΜΗΛΑ

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με μπάλα και με τουλάχιστον τρία παιδιά. Τα δύο παιδιά στέκονται το ένα απέναντι από το άλλο σε απόσταση περίπου 10 μέτρων και το τρίτο βρίσκεται ανάμεσα τους. Σκοπός των δύο παιδιών είναι να «κάψουν» το παιδί που βρίσκεται ανάμεσα τους, δηλαδή να το χτυπήσουν με τη μπάλα. Αν τον «κάψουν» βγαίνει έξω και μπαίνει μέσα αυτός που τον έκαψε.

Μπορεί όμως να πιάσει την μπάλα πριν ακουμπήσει κάτω και τότε έχει ένα «μήλο», δηλαδή ακόμη μια «ζωή» και τη χρησιμοποιεί για να συνεχίζει να παίζει αν τον «κάψουν».

Το παιχνίδι αυτό έχει περισσότερο ενδιαφέρον όταν παίζεται από πολλά παιδιά. Τότε χωρίζονται σε δύο ομάδες. Τα μισά παιδιά της μιας ομάδας στέκονται απέναντι από τα υπόλοιπα της ίδιας ομάδας σε απόσταση περίπου 10 μέτρων και όλα τα παιδιά της δεύτερης ομάδας ανάμεσά τους.

Σκοπός των παιδιών που βρίσκονται έξω είναι να κάψουν όλα τα παιδιά που βρίσκονται μέσα. Αν κάποιος παίκτης έχει πιάσει ένα «μήλο» μπορεί να το κρατήσει για τον εαυτό του για όταν τον «κάψουν» ή να το δώσει σε κάποιον από τους συμπαίκτες του που έχει «καεί» και να μπει πάλι μέσα.

Όταν μείνει ένας μόνο από την μέσα ομάδα ονομάζεται «μάννα» και πρέπει να τον «κάψουν» πετώντας την μπάλα μέχρι 10 ή 12 φορές. Αν τον πετύχουν η έξω ομάδα μπαίνει μέσα και η μέσα βγαίνει έξω. Αν δεν τον πετύχουν η ομάδα του κάνει μια νίκη και μπαίνουν όλοι πάλι μέσα.

Χατζηαγγέλου Δήμητρα

Πινακωτή

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με 12 παδιά. Ένα απ' αυτά το πιο εύσωμο κάθεται σε μια καρέκλα. Πάνω του κάθονται τα άλλα 10 παιδιά έτσι ώστε να σχηματίσουν το σχήμα της «πινακωτής» (ξύλινη λεκάνη που έψηναν τα ψωμιά). Το 12^ο παιδί πηδώντας στο ένα πόδι πηγαίνει μία από τη μία μεριά και μία από την άλλη και φωνάζει: «**Πινακωτή, πινακωτή...**» Το παιδί που κάνει την πινακωτή, η μάνα δηλαδή, του απαντάει: «**Έλα από το άλλο μου το αυτί**». Πηγαίνει από την άλλη μεριά και επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια. Τότε η μάνα τον ρωτάει. «**Τι θες και με ζαλίζεις;**» Το παιδί ρωτάει: «**Πόσα ψωμιά έχει ο φούρνος;**» και η μάνα απαντάει: «**11 και ένα καμένο**». «**Να πάρω ένα;**» ρωτάει. «**Πάρε**» απαντάει η πινακωτή. Έτσι προσπαθεί να πάρει όσο το δυνατόν περισσότερα παιδιά για να σχηματίσει τη δική του ομάδα. Εάν κουραστεί και πατήσει κάτω το πόδι του σταματάει. Με τα παιδιά που κέρδισε σχηματίζει μία ομάδα και μια άλλη ομάδα σχηματίζεται από την μάνα και τα παιδιά που της έμειναν. Τότε οι πιο δυνατοί από τις δύο ομάδες πιάνονται από τα χέρια και τα υπόλοιπα παιδιά ο ένας πίσω από τον άλλο κρατιούνται από τη μέση. Η μία ομάδα τραβάει την άλλη και όποια καταφέρει να ρίξει κάτω τους αντιπάλους της έχει κάνει μία νίκη.

Καλπακίδης Ανέστης

Παιχνίδια

που παίζουμε εμείς.

ΨΕΙΡΕΣ

Αυτό το παιχνίδι παίζεται με πολλά παιδιά. Το κάθε ένα παιδί διαλέγει το όνομα μιας χώρας. Αυτός που έχει το όνομα Ελλάδα, είναι ο αρχηγός και κρατάει την μπάλα. Φωνάζει ένα όνομα μιας χώρας, πετάει την μπάλα και το παιδί που έχει το όνομα της χώρας, τρέχει να την πιάσει. Αν πιάσει την μπάλα, χωρίς να ακουμπήσει κάτω, την πετάει φωνάζοντας το όνομα μιας άλλης χώρας. Αν πέσει η μπάλα κάτω, τότε την πιάνει και λέει: «Ένα, δύο, τρία στοπ» και τα υπόλοιπα παιδιά πρέπει να μείνουν ακίνητα. Μετά κάνει τρία βήματα πετάει την μπάλα και προσπαθεί να «κάψει» ένα άλλο παιδί. Αν τον χτυπήσει με την μπάλα έχει μια ψείρα. Αν δεν τον χτυπήσει έχει εκείνος μια ψείρα. Το παιχνίδι συνεχίζεται έτσι και κερδίζει αυτός που έχει τις λιγότερες ψείρες.

Μεχτερίδης Θεόδωρος

ΚΡΥΦΤΟΜΠΑΛΑ

Η κρυφτόμπαλα παίζεται με όσους παίκτες θέλουμε. Ένας απ' αυτούς κάθεται σε μια γωνιά, κλείνει τα μάτια του και κρατάει μία μπάλα. Εκείνη τη στιγμή οι υπόλοιποι πηγαίνουν να κρυφτούν. Όταν ανοίξει τα μάτια του ψάχνει να τους βρει και να τους «κάψει», πετώντας τη μπάλα επάνω τους. Οι άλλοι προσπαθούν να αποφύγουν την μπάλα και τρέχουν να τα φτύσουν πρώτοι στη γωνιά που τα φυλούσε, για να είναι αυτοί οι νικητές.

Κουκουλίδης Παναγιώτης

ΩΡΟΛΟΓΑΣ

Είναι ένα παιχνίδι που παίζεται με πολλά παιδιά .Στην αρχή τα παιδιά διαλέγουν ποιος θα είναι ο ωρολογάς. Αυτός κάθεται σε μια καρέκλα με την πλάτη γυρισμένη και τα παιδιά βρίσκονται πίσω του σε μια ίσια γραμμή και σε αρκετά μεγάλη απόσταση απ' αυτόν.

Τα υπόλοιπα παιδιά ρωτούν όλα μαζί τον ωρολογά:
«Ωρολογά, ωρολογά τι ώρα είναι;» Ο ωρολογάς τους λέει:
«Να κάνετε 3 βήματα μπροστά ή πίσω.» Αν ένα παιδί πλησιάσει κοντά του και τον ακουμπήσει τότε ο ωρολογάς σηκώνεται και προσπαθεί να πιάσει ένα παιδί, ενώ εκείνα τρέχουν για να πάνε πίσω από τη γραμμή.

Όποιο παιδί πιάσει ο ωρολογάς κάνει εκείνο τον ωρολογά και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Πολυχρονιάδης Κίμων

ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΩΣ

Το παιχνίδι αρχίζει με ένα παιδί να «φυλάει» στον τοίχο και οι άλλοι να βρίσκονται πίσω του σε μια ίσια γραμμή σε αρκετά μεγάλη απόσταση.

Το παιδί που «φυλάει» φωνάζει: **«Ένα δύο τρία στοπ, κόκκινο φως, όλοι στη γραμμή.»** Όσο αυτός είναι γυρισμένος στον τοίχο οι υπόλοιποι προχωρούν προς το μέρος του. Όταν όμως γυρίσει πρέπει να μείνουν ακίνητοι. Όποιος κινηθεί βγαίνει από το παιχνίδι .Συνεχίζουν έτσι μέχρι να πλησιάσουν τα παιδιά κοντά του. Όποιο πλησιάσει πρώτο τον χτυπάει στην πλάτη και αυτός προσπαθεί να πιάσει ένα από τα παιδιά πριν πάνε πίσω από την γραμμή. Αν πιάσει κάποιον τότε τα «φυλάει» αυτός. Αν όχι τα «φυλάει» πάλι το ίδιο παιδί και έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι.

Καβούνης Παντελής

ΤΑ ΑΥΓΑ

Τα αυγά παίζονται με 2 έως 7 παιδιά. Τα παιδιά μπαίνουν ο ένας πίσω από τον άλλο και πετάνε την μπάλα στον τοίχο που είναι απέναντι τους. Όταν η μπάλα επιστρέφει προσπαθούν να πηδήξουν πάνω απ' αυτή. Όποιο παιδί δεν πηδήξει την μπάλα, χάνει και πηγαίνει κάτω από το σημείο που πετάνε τα παιδιά την μπάλα. Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να μείνει μόνο ένα παιδί. Αυτό κάνει το αυγό του, δηλαδή ρίχνει την μπάλα στον τοίχο πάνω από το κεφάλι του πιο ψηλού παιδιού και την πηδάει.

Αν χάσει βγαίνουν όλοι και μπαίνει εκείνο μέσα. Αν δε χάσει χτυπάει την μπάλα πάνω από το κεφάλι κάθε παίχτη τρεις φορές να παίζει βόλεϊ. Αν του πέσει ή δε τη χτυπήσει πάνω από το κεφάλι ενός παίχτη τότε βγαίνει εκείνος.

Οι υπόλοιποι έχουν τρεις ευκαιρίες για να βγουν. Παίρνουν την μπάλα και κολλημένοι στον τοίχο τη χτυπούν πάνω από το κεφάλι τους στον τοίχο. Το παιδί που είναι έξω προσπαθεί να την πιάσει πριν πέσει κάτω. Αν δεν την πιάσει τότε το παιδί που την έριξε βγαίνει. Αν την πιάσει τότε ρίχνει άλλες δύο βολές. Αν τις πιάσει κι αυτές τότε το παιδί μένει μέσα. Αυτό γίνεται με όλους τους παίκτες, μέχρι τον τελευταίο. Όσοι έμειναν μέσα παραμένουν εκεί και όσοι βγήκαν παίζουν πετώντας την μπάλα πάνω από το κεφάλι του ψηλότερου.

Έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι.

Τοκατλίδου Χρυσούλα

ΚΟΡΟΙΔΟ

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με τρία παιδιά και μια μπάλα. Τα δύο παιδιά στέκονται το ένα απέναντι από το άλλα σε απόσταση 10 περίπου μέτρων και το άλλο παιδί βρίσκεται ανάμεσα τους. Τα παιδιά που είναι έξω πετούν ο ένας τη μπάλα στον άλλο και το παιδί που είναι μέσα προσπαθεί να την πιάσει. Αν την πιάσει κερδίζει και μπαίνει μέσα το παιδί που είχε πετάξει την μπάλα.

Σιχίδη Δέσποινα